

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB29 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB29 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 3.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-txt-shoot-n14.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB29:14

#

Stats-Kirke.

Her stikker hele Hemmeligheden!

Der maae engang have levet nogle Gaudiebe, som Holberg siger, der have bildt Staten ind, at Jesu Xsti Lidelse og Død og Evighedens Salighed var Noget, der kunde reises Penge paa.

Prægtigt! Saa overtog Staten – christeligt! – at arrangere det Hele med Xstd.

I Danmark fE lever 1½ Million Msker. Derpaa reises c. 600, a 700,000 rd. om Aaret. Dette bruges til at lønne Præster o: s: v:.

Men Sagen er denne, intet, intet Msk, og lige saa lidet noget Samfund har, christeligt, i fjerneste Maade Lov til at trænge sig ind mell. Jesu Xsti Lidelse og Død og et andet Msk. og pecuniairt lægge sig dem imellem.

I begge Former har Staten lige meget Uret, det er i begge Former, christeligt, Majestæts-Forbrydelse.

Dersom der lever en Mand, som føler Trang og Lyst til at høre Det om Jesu Xsti Lidelse og Død: saa har Staten ikke Lov til, at skyde sig ind derimellem og sige: godt, det koster 10rd, saa skal vi arrangere det.

Ligesaa lidet i den anden Form. Dersom der lever en Mand, som ikke har Lyst til at høre Det om Jesu Xsti Lidelse og Død, saa har Staten ikke Lov til at sige: ja, hvad enten Du nu har Lyst til at høre det eller ikke, – dette skal staae Dig frit, Du skal ikke blive tvungen til at høre det, men Du skal Satan gale mig betale lige fuldt 10rd, thi vi har nu engang paataget os at arrangere det med Xstd.« Saaledes skal og kan Forholdet ikke være. Det skal ikke være, som nu, at naar saa Manden ikke vil betale, saa requireres Politie for at inddrive de 10rd. Tværtimod skulde Forholdet være saaledes, at hvis Nogen kommer og afkræver en Mand slige 10rd, da skal han kunne sende Bud efter Politiet og forlange at blive sikkert mod dette, som mod ethvert andet Overfald, eller mod dette som mod ethvert andet Plattenslagerie.

Xstd. er den høieste Alvor. Derfor (som altid med det Høieste) er den kjendelig paa et negativt Kriterium paa et tilsyneladende Lavere. I dette Liv skal Msk., christeligt, have Lov til at bære sig ad aldeles som de selv ville – Staten, et langt Lavere, kan ikke indrømme

for sit Vedkommende den Art Frihed i det Borgerlige –
men, men, men (her kommer Alvoren!): Du Enkelte,
hver eneste Enkelte, Du gaaer et Evighedens
Regnskab imøde.

Men Sagen er: Dommen, og Regnskabet og
Evighedens Alvor er aldeles gaaet ud, og saa har man,
for dog at faae en lille Smule Alvor hjulpet sig med
Politie-Arrangements. Uendelige Dyb af Nonsens! Vi
gaae jo dog alligevel et Regnskab i Evigheden imøde.

Her er det: den høieste Alvor og Strenghed
(Evighedens Dom) kjendelig paa den høieste Frihed: i
dette Liv have I Lov til at gjøre denne Sag betræffende
aldeles som I ville.

Dette er Xstd. Det Andet er en msklig Opfindelse. Man
tager væsentligen Evigheden bort – saa søger man at
bringe lidt Politie-Alvor an.

Saaledes synes det mig saa let og klart som muligt.
Og er da igjen mit Forslag dog vel det mildeste af Alt,
at vi dog idetmindste ere saa redelige mod Xstd., at vi
aabent tilstaae, hvorledes det hænger sammen.

#